

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-120-05

Druk nr 129

Warszawa, 19 października 2005 r.

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencji

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo ochrony
środowiska oraz niektórych innych
ustaw** wraz z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) istotnej zmianie instalacji – rozumie się przez to taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko,”

b) po pkt 32b dodaje się pkt 32c w brzmieniu:

„32c) ryzyku – rozumie się przez to prawdopodobieństwo wystąpienia konkretnego skutku w określonym czasie lub w określonej sytuacji,”

c) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) środowisku – rozumie się przez to ogół elementów przyrodniczych, w tym:

a) przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat, zwierzęta oraz rośliny,

b) pozostałe elementy biologicznej różnorodności i wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami,”;

2) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji są obowiązane udostępniać każdemu informacje o środowisku i jego ochronie:

1) znajdujące się w ich posiadaniu,

2) które organy administracji mają ustawowe prawo otrzymywać od innych podmiotów gromadzących tego rodzaju informacje.”,

b) w ust. 2:

– po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) decyzje odmawiające udostępnienia informacji,”,

– po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:

„25a) z zakresu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 291, Nr 175, poz. 1458 i Nr 180, poz. 1495) – informacje zbiorcze marszałków województw dotyczące sprawozdawczości,”,

– w pkt 31 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 32 w brzmieniu:

„32) z zakresu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 223, poz. 2219, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 758, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462):

- a) koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, wydobywanie kopalin ze złóż, bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym podziemnych wyrobiskach górniczych,
- b) dane zawarte w księdze rejestrowej rejestru obszarów górniczych,
- c) karty informacyjne złóż kopalin.”,

c) w ust. 3:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Udostępnieniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają także inne informacje w postaci dokumentów, danych gromadzonych w szczególności w formie pisemnej, wizualnej, fonicznej lub elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, dotyczące”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) emisji oraz działań i środków wpływających lub mogących wpływać na środowisko,”
- w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) raportów dotyczących realizacji przepisów z zakresu ochrony środowiska.”
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W sprawach dotyczących sposobu i formy udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110).”
- e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Publicznie dostępne wykazy, o których mowa w ust. 6, prowadzi się w formie elektronicznej; organ obowiązany do prowadzenia wykazu udostępnia go w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie o dostępie do informacji publicznej.”
- f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8, zostanie ustalona zawartość i układ wykazu, zawierającego w szczególności nazwy zamieszczonych w nim dokumentów, miejsce i datę ich wydania, miejsce przechowywania oraz zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji.”;

3) w art. 20:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ administracji nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 19, jeżeli ich udostępnienie mogłoby naruszyć przepisy o ochronie danych jednostkowych uzyskiwanych w badaniach statystycznych statystyki publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362) lub przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285), oraz nie udostępnia informacji dotyczących:”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, co do których nie prowadzi się postępowania z udziałem społeczeństwa, zgodnie z art. 37.”

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1 zdanie wstępne i pkt 3-4 oraz ust. 2 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy:”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Organ administracji, odmawiając udostępnienia informacji na podstawie ust. 2 pkt 1 lit. a, w zakresie dotyczącym dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania, podaje nazwę organu odpowiedzialnego za przygotowanie danego dokumentu lub danych oraz informuje o przewidywanym terminie ukończenia prac nad nimi.

3b. Jeżeli wniosek o udostępnienie informacji jest sformułowany w sposób zbyt ogólny, organ administracji niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, udzielając stosownych wyjaśnień, w szczególności poucza o możliwości skorzystania z publicznie dostępnych wykazów danych; uzupełnienie wniosku nie wyłącza możliwości odmowy udostępnienia informacji na podstawie ust. 2 pkt 1 lit. b.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odmowa udostępnienia informacji następuje w drodze decyzji; w przypadku odmowy ze względu na wyłączenie jawności informacji stosuje się przepisy art. 22 ustawy o dostępie do informacji publicznej.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli wniosek dotyczy informacji niebędącej w posiadaniu organu administracji lub podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, przepisy art. 65 i 66 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Jeżeli jest możliwe oddzielenie części informacji podlegającej wyłączeniu z udostępnienia z przyczyn, o których mowa w art. 20 i 21, organ administracji udostępnia pozostałą część informacji, wskazując, które części informacji i z jakich powodów zostały wyłączone z udostępnienia.”;

5) w art. 24:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów lub danych, przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku o udostępnienie oraz ich przesłanie organ administracji pobiera opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty; opłaty nie pobiera się, jeżeli wniosek został złożony przez organ administracji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Górne jednostkowe stawki opłat, o których mowa w ust. 2, wynoszą:

- 1) za wyszukiwanie informacji – 5 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu o nie więcej niż 0,50 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów,
- 2) za przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku o udostępnienie – 1,50 zł za każdy nośnik,
- 3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm × 297 mm (A4):

a) za stronę kopii czarno-białej – 0,30 zł,

b) za stronę kopii kolorowej – 3 zł.

2b. Za przesłanie kopii dokumentów drogą pocztową pobiera się opłatę w wysokości podanej w obowiązującym cenniku usług pocztowych „Poczty Polskiej” za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808), zwiększoną o:

- 1) nie więcej niż 2 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii,
- 2) nie więcej niż 5 zł – za kopię dokumentów lub danych na nośniku elektronicznym dostarczonym przez wnioskodawcę.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe stawki opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie,
- 2) sposób naliczania opłat, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem w szczególności zmiany sposobu udostępnienia informacji na określony we wniosku o udostępnienie,
- 3) sposób uiszczania opłat, o których mowa w pkt 1,

biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.”;

6) w art. 30:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) terenów, o których mowa w art. 110 i 110a,”

– po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) wytwarzania i gospodarowania odpadami zgromadzone w wojewódzkiej bazie danych dotyczących wytwarzania i gospodarowania odpadami, o której mowa w art. 37 ust. 6 ustawy o odpadach,”

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wyników badań, o których mowa w art. 38, 38a, 155a i 155b ustawy – Prawo wodne,”

– część wspólna odnosząca się do wszystkich punktów otrzymuje brzmienie:

„są udostępniane za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.”

b) w ust. 2:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 8-9b i 10,”

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) marszałek województwa – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9c.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych, w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie o dostępie do informacji publicznej, są udostępniane:

- 1) przez ministra właściwego do spraw środowiska:
 - a) polityka ekologiczna państwa, o której mowa w art. 13,
 - b) krajowy plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 4 ustawy o odpadach,
 - c) umowy międzynarodowe, które dotyczą ochrony środowiska,
 - d) porozumienia dotyczące ochrony środowiska,
 - e) Rejestr Zamkniętego Użycia GMO, o którym mowa w art. 34 ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - f) Rejestr Zamierzonego Uwalniania GMO do Środowiska, o którym mowa w art. 40 ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - g) Rejestr Produktów GMO, o którym mowa w art. 50 ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - h) Rejestr Wywozu za Granicę i Tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO, o którym mowa w art. 56 ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - i) Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 3 ustawy – Prawo wodne,

- j) baza danych o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 2) przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska – raporty o stanie środowiska, o których mowa w art. 25b ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska,
 - 3) przez wojewodę:
 - a) program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91,
 - b) plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92,
 - c) programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119, określone w drodze rozporządzenia wojewody,
 - d) wojewódzki plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy o odpadach,
 - 4) przez marszałka województwa:
 - a) wojewódzkie programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17,
 - b) rejestr udzielonych zezwoleń w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 37 ust. 6 ustawy o odpadach,
 - 5) przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej – rozporządzenia, o których mowa w art. 92 ust. 2 ustawy – Prawo wodne,
 - 6) przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – rejestr substancji niebezpiecznych, o którym mowa w art. 267 ust. 1,

7) przez starostę:

- a) powiatowe programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17,
- b) programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119, uchwalone przez radę powiatu,
- c) powiatowy plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy o odpadach,

8) przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta:

- a) gminne programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17,
- b) gminny plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy o odpadach.”,

d) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) częstotliwość aktualizacji informacji podlegających udostępnieniu.”;

7) w art. 46 ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, oraz do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4a; złożenie wniosku albo dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić nie później, niż przed upływem dwóch lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”;

8) w art. 46b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 46 ust. 4a, stwierdzi, że planowane przedsięwzięcie, inne niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2, może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie jest ono bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony, wydaje postanowienie o konieczności uzyskania przez zgłaszającego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 1a, wydaje się po zasięgnięciu opinii wojewody, a na obszarach morskich RP – opinii właściwego ze względu na obszar swojego działania dyrektora urzędu morskiego.”;

9) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu dotyczącym przedsięwzięć, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 i 3, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załącza się informacje zawierające dane, o których mowa w art. 49 ust. 3.”;

10) w art. 73:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakłady stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnych awarii powinny być lokalizowane w miarę możliwości w bezpiecznej odległości od siebie, od osiedli mieszkaniowych, od obiektów użyteczności publicznej, od

budynków zamieszkania zbiorowego, od obszarów, o których mowa w ust. 1 i 3, od wieloletnich upraw rolniczych oraz od dróg publicznych i szlaków kolejowych o znaczeniu krajowym.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Osiedla mieszkaniowe, obiekty użyteczności publicznej, budynki zamieszkania zbiorowego, obszary, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz główne szlaki komunikacyjne powinny być lokalizowane w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii.

6. Istniejącym zakładom, o których mowa w ust. 3 i 4, dla których bezpieczna odległość nie została zachowana, organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą, po uzyskaniu opinii właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej, wydać decyzję w zakresie nałożenia dodatkowych zabezpieczeń technicznych, aby zmniejszyć niebezpieczeństwa, na jakie są narażeni ludzie.”;

11) w art. 222 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza.”;

12) w art. 248 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- a) komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych,
- b) transportu materiałów niebezpiecznych i ich czasowego magazynowania poza zakładami,
- c) wydobycia kopalin ze złóż, z wyjątkiem ich składowania i magazynowania oraz chemicznych i cieplnych procesów przetwarzania tych kopalin,
- d) składowania i magazynowania odpadów, z wyjątkiem odpadów niebezpiecznych, stanowiących substancje niebezpieczne w rozumieniu ust. 3.”;

13) w art. 250:

- a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie prowadzącego zakład oraz dane kierującego zakładem, ich adres zamieszkania lub siedziby; przez kierującego zakładem rozumie się osobę zarządzającą zakładem w imieniu prowadzącego zakład,”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prowadzący zakład jest obowiązany do dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, co najmniej na 30 dni przed dniem uruchomienia nowego zakładu lub jego części albo w terminie 3 miesięcy od dnia zaliczenia istniejącego zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku.”,

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Każda istotna zmiana ilości lub rodzaju substancji niebezpiecznej albo jej charakterystyki fizykochemicznej, pożarowej i toksycznej, zmiana technologii lub profilu

produkcji, zmiana, która mogłyby mieć poważne skutki związane z ryzykiem awarii, w stosunku do danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, powinna zostać zgłoszona właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej w terminie 14 dni przed dniem jej wprowadzenia.”,

d) uchyla się ust. 6;

14) w art. 251:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku sporządza program zapobiegania poważnym awariom przemysłowym, zwany dalej „programem zapobiegania awariom”, w którym przedstawia system bezpieczeństwa, gwarantujący ochronę ludzi i środowiska, stanowiący element ogólnego systemu zarządzania zakładem.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prowadzący zakład o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku przedkłada program zapobiegania awariom właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, co najmniej na 30 dni przed dniem uruchomienia nowego zakładu lub jego części albo w terminie 3 miesięcy od dnia zaliczenia istniejącego zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku.”;

15) w art. 252 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie programu szkoleniowego oraz zapewnienie szkoleń dla pracowników, o których mowa w pkt 1, oraz dla innych osób pracujących w zakładzie, a także zaangażowanie pracowników w dane szkolenia,”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) okresową, systematyczną analizę przewidywanych sytuacji awaryjnych, służącą właściwemu opracowaniu planów operacyjno-ratowniczych,”

c) w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) analizę zakresu planów operacyjno-ratowniczych.”;

16) w art. 254 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład o dużym ryzyku jest obowiązany do przedłożenia raportu o bezpieczeństwie właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, co najmniej na 30 dni przed dniem uruchomienia nowego zakładu lub jego części albo w terminie roku od dnia zaliczenia istniejącego zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku.”;

17) w art. 261 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prowadzący zakład o dużym ryzyku jest obowiązany do przedłożenia wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej co najmniej na 30 dni przed dniem uruchomienia nowego zakładu lub jego części albo w terminie roku od dnia zaliczenia istniejącego zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku.”;

18) w art. 267 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o aktualizowanym corocznie rejestrze substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładach zlokalizowanych na obszarze jego właściwości miejscowej; rejestr ten prowadzi się również w formie elektronicznej.”;

19) po art. 271 dodaje się art. 271a i 271b w brzmieniu:

„Art. 271a. Minister właściwy do spraw środowiska informuje Komisję Europejską o:

- 1) poważnych awariach, ich skutkach i wynikach analizy tych zdarzeń,
- 2) doświadczeniach krajowych w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom,
- 3) zakładach mogących powodować poważne awarie.

Art. 271b. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest organem właściwym do realizacji zadań ministra właściwego do spraw środowiska w sprawach przeciwdziałania poważnym awariom, transgranicznym skutkom awarii przemysłowych, awaryjnym zanieczyszczeniom wód granicznych.”;

20) w art. 274 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości albo od wielkości produkcji ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, wyprodukowanych w obiektach

chowie lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, w odniesieniu do ścieków, o których mowa w art. 3 pkt 38 lit. f i g.”;

21) w art. 286a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzka baza informacji o korzystaniu ze środowiska jest dostępna nieodpłatnie dla ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, a także dla właściwego ze względu na miejsce korzystania ze środowiska wojewody, marszałka województwa, starosty, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, służb statystyki publicznej oraz organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

22) w art. 294 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) na potrzeby wykonywania odwiertów lub otworów strzałowych dla badań sejsmicznych przy użyciu płuczki wodnej,”;

23) w art. 295 w ust. 4a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Opłatę za ścieki, o których mowa w art. 3 pkt 38 lit. f i g, ponosi się.”;

24) w art. 296 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) do wód lub do ziemi – wód wykorzystanych, odprowadzanych z obiektów chowu i hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, o ile produkcja tych ryb lub tych organizmów, rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego, nie przekracza 1.500 kg z jednego ha

powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu.”;

- 25) w art. 305a w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przyjmuje się, że warunki korzystania ze środowiska w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi określone w pozwoleniach, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 3, dla każdego z pomiarów, o których mowa w zdaniu wstępnym, zostały przekroczone.”;

- 26) art. 308 otrzymuje brzmienie:

„Art. 308. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska nie wszczyna postępowania w sprawie wymierzenia kary, jeżeli przewidywana jej wysokość nie przekroczy 800 zł.”;

- 27) w art. 360 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nakazującej usunięcie stwierdzonych uchybień lub wstrzymującej uruchomienie lub użytkowanie instalacji, wydanej na podstawie art. 373.”;

- 28) w art. 373 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wstrzymującą uruchomienie albo użytkowanie instalacji.”;

- 29) w art. 385 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzeń:

- 1) określi organy odpowiadające za nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie środowiska w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, uwzględniając specyfikę i charakter zadań realizowanych przez te organy,
- 2) może określić w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska szczegółowe sposoby realizacji przepisów o ochronie środowiska w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych.”;

30) w art. 419 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Decyzja wojewody stwierdzająca nieważność uchwały jest ostateczna.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 25a dodaje się art. 25b w brzmieniu:

„Art. 25b. Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje, nie rzadziej niż raz na 4 lata, raport o stanie środowiska w Polsce, uwzględniając w szczególności dane z państwowego monitoringu środowiska.”;

2) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska nieodpłatnie udostępnia organom administracji informacje, o których mowa w art. 25 ust. 2.”;

3) w art. 29 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prowadzenie rejestru zakładów, których działalność może być przyczyną wystąpienia poważnej awarii, w tym zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku, w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska.”;

4) w art. 31 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska dokonują kontroli co najmniej raz w roku w zakładach o dużym ryzyku, a co najmniej raz na dwa lata - w zakładach o zwiększonym ryzyku.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2000 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 62, poz. 558 i Nr 74, poz. 676) w art. 12 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opracowywanie i aktualizowanie planów reagowania kryzysowego z uwzględnieniem zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla zakładów o dużym ryzyku w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 758, Nr 130, poz. 1087, Nr 175, poz. 1458 i 1462 i Nr 180, poz. 1495) w art. 37 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Nieodpłatny dostęp do wojewódzkiej bazy danych posiadają: minister właściwy do spraw środowiska, minister właściwy do spraw gospodarki, Główny Inspektor Ochrony

Środowiska, wojewoda, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, wojewódzki inspektor ochrony środowiska oraz służby statystyki publicznej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 130, poz. 1187 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rejestr jest prowadzony również w formie elektronicznej.”;
- 2) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rejestr jest prowadzony również w formie elektronicznej.”;
- 3) w art. 50 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rejestr jest prowadzony również w formie elektronicznej.”;
- 4) w art. 56 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rejestr jest prowadzony również w formie elektronicznej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 143, poz. 1196, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i Nr 190, poz. 1865, z 2004 r. Nr 49, poz. 464 oraz z 2005 r. Nr 113, poz. 954):

- 1) w art. 9 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Organem właściwym w sprawie odroczenia i rozłożenia na raty zapłaty oraz umorzenia należności, o których mowa w ust. 5, jest marszałek województwa.”;
- 2) w art. 26 uchyla się ust. 6.”.

Art. 7. Pierwszy raport, o którym mowa w art. 25b ustawy zmienianej w art. 2 niniejszej ustawy, powinien być opracowany w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 8. Obowiązek:

- 1) prowadzenia w formie elektronicznej publicznie dostępnych wykazów danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie oraz ich udostępniania w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, wskazany w art. 19 ust. 7a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) zapewnienia dostępu za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych do informacji o wytwarzaniu i gospodarowaniu odpadami, wskazany w art. 30 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) udostępnienia informacji za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych, wskazany w art. 30 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– powstaje po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 18 kwietnia 2000 r. o stanie kłęski żywiolowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych oraz ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw. Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
- 1) dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.Urz. WE L 010 z 14.01.1997; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 410) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/105/WE z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz.Urz. WE L 345 z 31.12.2003; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 398),
 - 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.Urz. WE L 41 z 14.02.2003; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375).
- Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej, ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.
- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1458 i 1462 i Nr 180, poz. 1495.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw obejmuje nowelizację przepisów dotyczących dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie, przede wszystkim przepisów zawartych w dziale IV tytułu I ustawy – Prawo ochrony środowiska, a także przepisów dotyczących przeciwdziałania poważnym awariom, przede wszystkim przepisów zawartych w działach II i III tytułu IV ustawy – Prawo ochrony środowiska. Ponadto projekt zawiera przepisy o charakterze porządkującym w zakresie postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć oraz opłat za korzystanie ze środowiska.

Celem przedmiotowego projektu ustawy jest przede wszystkim:

- dokonanie transpozycji postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG,
- dokonanie pełnej transpozycji zmian w dyrektywie 96/82/WE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami z udziałem substancji niebezpiecznych, „Dyrektywie Seveso II” wprowadzonych art. 1 dyrektywy 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.,
- doprecyzowanie przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pojawiających się przy ich stosowaniu.

Uzasadniając propozycje zmian w zakresie dostępu do informacji o środowisku należy zauważyć, że dyrektywa 2004/3/WE wymaga znacznego rozszerzenia zakresu podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji i objęcia nimi wszystkich organów władzy publicznej, które zgodnie z przepisami Konstytucji danego kraju podlegają procedurom odwoławczym określonym w art. 6 dyrektywy 2003/4/WE, a także ich organów doradczych. Podmioty te są objęte zakresem dotychczas obowiązującej definicji „organów administracji” z art. 3 pkt 14 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „Poś”. W ślad za dyrektywą 2003/4/WE, w art. 19 ust. 1 Poś został dodany przepis nakazujący

udostępnianie informacji nie tylko znajdujących się faktycznie w posiadaniu organu administracji, ale także tych, które są gromadzone przez inne podmioty w imieniu tych organów.

W związku z przyjętym w dyrektywie 2003/4/WE istotnym rozszerzeniem zakresu pojęcia informacji o środowisku i jego ochronie, w projekcie ustawy proponuje się doprecyzowanie pojęcia „środowisko”. Przez ten zabieg rozszerzeniu ulegnie także zakres informacji o środowisku określony w art. 19 ust. 3 pkt 1 Poś (informacje o stanie elementów biologicznej różnorodności).

Dodatkowo została również zmieniona definicja pojęcia „istotna zmiana instalacji”. Nowa definicja jest zgodna z dyrektywą Rady 96/61/WE w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń (dyrektywa IPPC). Jej wprowadzenie ograniczy konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego tylko do przypadków, gdy w wyniku zmiany w instalacji dojdzie do znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania na środowisko.

Ponadto, w celu dostosowania przepisów ustawy do wspólnotowej definicji „informacji o środowisku”, w projekcie ustawy stosownie rozszerzono zakres przepisu art. 19 ust. 3 Poś. Dodatkowo w przepisie tym zrezygnowano z odesłania do baz danych jako formy, w jakiej mają być udostępniane informacje, zastępując je odesłaniem do formy elektronicznej. Pozwoli to na udostępnienie informacji przy wykorzystaniu zasobów baz danych bez ujawniania pełnych wersji tych baz obejmujących również założenia konstrukcyjne i oprogramowanie, chronione przez prawo autorskie.

Z uwagi na konieczność zapewnienia dostępu do informacji geologicznej, dodano odpowiedni przepis w tym zakresie do art. 19 ust. 2, wskazujący, że są udostępniane koncesje geologiczne, dane z księgi rejestrowej rejestru zakładów górniczych oraz karty informacyjne złóż kopalin.

Szereg wymagań dyrektywy 2003/4/WE dotyczących formy i sposobów udostępniania informacji uwzględnionych jest już w ustawie o dostępie do informacji publicznej, zwłaszcza w artykułach 7, 8, 10-12, 14 i 15. Dlatego też w projekcie zaproponowano dodanie generalnego odwołania do odpowiednich przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, co do kwestii związanych

z formą i sposobem udostępniania informacji, nieuregulowanych w Poś – proponowany ust. 5a w art. 19 Poś.

Najistotniejsze zmiany dotyczą art. 20 Poś regulującego sprawy wyjątków od zasady jawności. Dyrektywa 2003/4/WE wprowadza tutaj szereg nowych istotnych wymagań. Kluczową rolę odgrywa wymóg, aby przesłanki umożliwiające odmowę interpretować w sposób zawężający i każdorazowo dokonać wyważenia względów przemawiających za i przeciwko ujawnieniu informacji – biorąc przy tym pod uwagę społeczny interes przemawiający za ujawnieniem informacji. Ponadto dyrektywa wymaga wyraźnie, w art. 4 ust. 2, aby wśród powodów odmowy informacji uwzględnić ochronę danych osobowych. Wprowadzono także pewne nowe wymagania w przypadku odmowy udostępnienia informacji w sytuacji, gdy wniosek dotyczy dokumentów w trakcie opracowywania oraz gdy jest sformułowany w sposób zbyt ogólny. W dyrektywie 2003/4/WE uznano też wyraźnie, że nie można – powołując się na względy ochrony tajemnicy handlowej lub przemysłowej, ochronę danych osobowych, ochronę informacji dostarczonych dobrowolnie oraz na względy ochrony środowiska – odmówić ujawnienia informacji na temat emisji z danego źródła lub zakładu do powietrza, wody, danych o wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeniach.

Wprowadzenie przez dyrektywę 2003/4/WE nowych wymagań oznacza konieczność zmian w art. 20 Poś. W celu uwzględnienia wskazanej w tej dyrektywie możliwości wyłączenia z udostępniania informacji zawierającej dane osobowe, w art. 20 w ust. 1 Poś wskazano, że informacji takiej nie udostępnia się, jeżeli jej udostępnienie mogłoby naruszyć przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

Ponadto, w pkt 3a w ust. 1 art. 20 Poś, dodano kolejną przesłankę odmowy udostępniania informacji – dla danych dotyczących spraw wyłączonych, na podstawie art. 37 Poś, z postępowania prowadzonego z udziałem społeczeństwa. W obecnym brzmieniu ustawy – Poś istnieje rozbieżność między przepisami dotyczącymi dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie a przepisami dotyczącymi postępowania z udziałem społeczeństwa. Niektóre dokumenty (jak raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na

środowisko) są wyłączane z udostępnienia, na podstawie art. 37 Poś, w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa, a jednocześnie mogą być one w każdej chwili udostępnione na wniosek, w trybie art. 20 Poś.

W świetle ogólnych zasad interpretacyjnych funkcjonujących w polskim systemie prawnym, zrezygnowano z wprowadzania do ustawy określonego w dyrektywie nakazu zawężającej interpretacji wyjątków od zasady jawności i indywidualnego ich traktowania. Jeżeli chodzi o informacje określone w art. 20 ust. 1, to kryteria odmowy ich udostępniania zawarte są w samym przepisie (w brzmieniu obecnie obowiązującym), który wyraźnie wskazuje, że informacji nie udostępnia się, jeśli takie udostępnienie mogłoby naruszyć przepisy lub prawa bądź zakłócić przebieg postępowania. Dlatego też należy uznać, że spełnione są tu wskazane powyżej wymagania określone w art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/4/WE.

W ślad za uregulowaniami dyrektywy 2003/4/WE w art. 19 ust. 3 zmieniono przepisy nakazujące odrębne traktowanie danych o emisjach.

W proponowanych ust. 3a i 3b w art. 20 Poś dokonano transpozycji zawartych w dyrektywie nowych wymagań w przypadku odmowy udostępnienia informacji w sytuacji, gdy wniosek dotyczy dokumentów w trakcie opracowywania oraz gdy jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.

W dotychczasowym ust. 4 w art. 20 Poś wprowadzono kolejne odesłanie do przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, która wprowadza szczególny reżim prawny w sprawach dostępu do informacji w art. 22. Celowe wydaje się jednolite podejście w tym względzie w odniesieniu do informacji publicznej i informacji o środowisku i jego ochronie.

Nowy ust. 5 w art. 20 Poś dotyczy sytuacji, w której organ nie posiada żądanej informacji (nie ma jej fizycznie, ani nie może zażądać jej od innego podmiotu) w związku z czym nie może jej udostępnić. W art. 4 ust. 1 pkt (a) dyrektywa 2003/4/WE wymaga, aby w takiej sytuacji organ przekazał wniosek o udostępnienie informacji właściwemu organowi, zatem ust. 5 zawiera odpowiednią regulację transponującą dyrektywę.

Zmiana art. 24 Poś ma na celu uwzględnienie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej dotyczących kwestii udostępniania informacji w sposób lub w formie określonej we wniosku o udostępnienie. Dostosowanie do żądań wnioskodawcy w tym zakresie wymaga poniesienia przez organ kosztów, które powinny mieć odzwierciedlenie w opłatach za udostępnienie.

Ponadto dyrektywa 2003/4/WE nakazuje, aby przypadki pobierania opłat związanych z udostępnianiem informacji przed przekazaniem informacji, były ograniczone do minimum. W związku z tym proponuje się wprowadzenie odpowiednich zmian w art. 24 ust. 2 Poś zawierającym delegację do wydania przez ministra rozporządzenia w sprawie opłat. W konsekwencji zmiany art. 24 ust. 2 konieczna będzie również odpowiednia zmiana rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu pobierania opłat. Ponadto w art. 24 dodano ust. 2a i 2b, w których określono maksymalne stawki opłaty odzwierciedlającej uzasadnione koszty ponoszone przez organ administracji za udostępnianie informacji.

W związku z wprowadzeniem przez art. 7 dyrektywy 2003/4/WE obowiązku gromadzenia i udostępniania (w tym aktywnego rozpowszechniania) informacji w formie elektronicznej w projekcie zaproponowano zmiany mające na celu wprowadzenie takich obowiązków lub uściślenie już istniejących.

Udostępnienie różnego rodzaju informacji o środowisku za pomocą Biuletynu Informacji Publicznej, zwanego dalej „BIP”, zastosowano również w innych sytuacjach, uregulowanych przez inne istniejące lub proponowane przepisy. Do prowadzenia BIP organy są obowiązane na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, umieszczenie więc w nim dodatkowych informacji (które są jednocześnie i informacjami o środowisku i informacjami publicznymi) jest najbardziej efektywnym i najprostszym sposobem wypełnienia wymagań dyrektywy dotyczących elektronicznego rozpowszechniania informacji. Rozwiązanie to zastosowano w odniesieniu do baz danych z art. 30 Poś, których elektroniczne rozpowszechnianie już obecnie jest ustawowo wymagane. Z praktyki wynika jednak, że o ile BIP jest przez organy

prowadzony, to linki do baz danych z art. 30 Poś można znaleźć na bardzo nielicznych stronach organów obowiązanych do ich prowadzenia. Jednocześnie rozszerzono zakres informacji o środowisku rozpowszechnianych na podstawie art. 30 Poś.

Wprowadzono również szereg zmian do przepisów Poś w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć. Zmiany te mają charakter porządkowy i likwidują luki w procedurze. W art. 46 w ust. 4b Poś nałożono obowiązek dołączenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do zgłoszenia robót budowlanych bądź też zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania. Uzyskanie decyzji jest wymagane przed dokonaniem zgłoszenia, a wyegzekwowanie tego obowiązku bez przepisu nakładającego obowiązek dołączenia decyzji środowiskowej do zgłoszenia, byłoby znacznie utrudnione.

Likwidację luki prawnej ma na celu zmiana w art. 46b Poś (nowy ust. 1a i zmiana ust. 2). W obecnym stanie prawnym jest uregulowana jedynie sytuacja, gdy inwestor planujący realizację przedsięwzięcia nienależącego do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ale mogącego znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wnioskuje o wydanie jednej z decyzji określonych w art. 46 pkt 2-9 Poś. Wtedy to organ zawiesza postępowanie do czasu uzyskania przez wnioskodawcę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Brakuje tu natomiast analogicznej procedury, która byłaby stosowana przy dokonywaniu zgłoszenia robót budowlanych bądź też zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania dla tego przedsięwzięcia. Zmiana ta likwiduje lukę, wprowadzając przepis upoważniający organ przyjmujący zgłoszenie do nałożenia na zgłaszającego obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Charakter porządkowy ma także zmiana polegająca na dodaniu odesłania do pkt 3 ust. 2 w art. 50 Poś. Informacje zawierające dane o planowanym przedsięwzięciu, określone w art. 49 ust. 3, należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zarówno dla przedsięwzięć określonych w art. 51 ust. 1 pkt 2, jak i przedsięwzięć określonych w art. 51 ust. 1 pkt 3 Poś.

Doprecyzowano kwestię nieodpłatnego dostępu do baz danych, o których mowa w art. 286a Poś oraz w art. 37 ustawy o odpadach, dla wskazanych organów.

Wprowadzono obowiązek, aby różnego rodzaju wykazy i rejestry, do prowadzenia których organy są obowiązane, prowadzone były w formie elektronicznej. Dotyczy to:

- publicznie dostępnych wykazów danych o dokumentach (proponowany ust. 7a w art. 19 Poś). Do tej pory możliwość (ale nie obowiązek) prowadzenia wykazów w formie elektronicznej była określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie określenia wzoru publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie. W związku z proponowaną zmianą konieczne jest również dokonanie zmiany upoważnienia ustawy do wydania przedmiotowego rozporządzenia (art. 19 ust. 9 Poś). Projekt ustawy nakłada obowiązek udostępniania tych wykazów na stronach podmiotowych BIP,
- rejestrów substancji niebezpiecznych z art. 267 Poś,
- rejestrów udzielonych zezwoleń w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami, o których mowa w art. 37 ust. 6 ustawy o odpadach,
- rejestrów z ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (w praktyce rejestry te i tak są prowadzone przez Ministra Środowiska w formie elektronicznej).

W art. 222 w ust. 5 Poś zmieniono upoważnienie do określenia standardów zapachowych z obligatoryjnego na fakultatywne. Określenie takich standardów nie jest wymagane przez prawo wspólnotowe. Dlatego też wyznaczenie wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu powinno być uznaniowe.

Wprowadzono również szereg zmian do przepisów Poś dotyczących opłat za korzystanie ze środowiska. Zmiany art. 274 ust. 4 pkt 2 i art. 295 ust. 4a mają charakter porządkowy i polegają na dodaniu odesłania do lit. g w art. 3 pkt 38.

W art. 294 Poś wprowadzono kolejną przesłankę zwolnienia z opłat za pobór wód na potrzeby wykonywania odwiertów lub otworów strzałowych przy użyciu płuczki wodnej na cele badań sejsmicznych. Natomiast w art. 295 w pkt 5 uszczegółowiono jedną z przesłanek zwolnienia z opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi pochodzących z chowu i hodowli ryb.

Zmiana art. 305a ust. 2 polega na dodaniu odesłania do pkt 1 oraz dookreśleniu, że chodzi tu wyłącznie o warunki korzystania ze środowiska w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi i ma charakter porządkowy.

Charakter porządkowy ma również zmiana art. 308a – wprowadza ona konkretną kwotę wysokości administracyjnej kary pieniężnej, zamiast dotychczasowego odesłania do najniższego wynagrodzenia.

Odnosząc się do propozycji zmian w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom w projekcie ustawy wprowadzono ograniczony zakres stosowania przepisów o przeciwdziałaniu poważnym awariom, do stacjonarnych podmiotów gospodarczych, w których występuje ryzyko poważnej awarii, z zastosowaniem wyłączeń w art. 248 – zgodnie z zasadami art. 2 dyrektywy 96/82/WE. Obecnie brak jest regulacji dotyczących tych wyłączeń.

W art. 250-252 oraz w art. 254 projektu ustawy wprowadzono regulacje dotyczące zakresu opracowywania dokumentacji zgodnie z postanowieniami znowelizowanej dyrektywy 96/82/WE, przewidującej pełną odpowiedzialność prowadzącego zakład, a organom administracji wyznaczającej rolę weryfikującego zgodność dokumentacji ze stanem faktycznym i stanem prawnym. W art. 250-252 oraz w art. 254 i 261 zostały określone obowiązki zakładów nowo uruchamianych, istniejących i takich, które mogą w przyszłości podlegać przepisom o przeciwdziałaniu poważnym awariom przez określenie odpowiednich terminów dostosowawczych.

W art. 271a zostały określone zadania ministra właściwego do spraw środowiska, a w art. 271b – Głównego Inspektora Ochrony Środowiska realizującego zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie obowiązków wynikających z dyrektywy 96/82/WE, konwencji o transgranicznych

skutkach awarii przemysłowych oraz ramowej konwencji wodnej, dotyczących współpracy z organami unijnymi.

W celu uzupełnienia występujących braków i uzyskania pełnej zgodności z przepisami dyrektywy 96/82/WE oraz dyrektywy 2003/105/WE, doprecyzowano i zmieniono art. 3, 73, 250, 251 i 373 Poś.

Projekt ustawy nie wnosi dodatkowych zadań dla podmiotów gospodarczych i dla organów właściwych do spraw poważnych awarii Państwowej Straży Pożarnej i Inspekcji Ochrony Środowiska.

Państwa członkowskie są obowiązane do wprowadzenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do przestrzegania obowiązujących przepisów dyrektywy 96/82/WE w terminie do dnia 1 lipca 2005 r. O wprowadzeniu tych przepisów państwa członkowskie są obowiązane niezwłocznie powiadomić o tym Komisję (art. 2 dyrektywy) oraz przekazać Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętego w obszarze objętym dyrektywą (art. 2 ust. 2 dyrektywy).

W stosunku do obecnego stanu prawnego projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustawach, obejmuje ponadto następujące zmiany w Poś:

- w art. 3 – wprowadzono definicję „ryzyka” z dyrektywy 96/82/WE. Należy dodać, że zaproponowana definicja ryzyka zgodna z postanowieniami unijnymi pozwala na jej zastosowanie oraz indywidualne określenie skali ryzyka z uwzględnieniem kryteriów niepewności (prawdopodobieństwa, częstotliwości i skutków),
- w art. 73 – wprowadzono obowiązki wzajemnego bezpiecznego lokalizowania obiektów powszechnej infrastruktury i zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii zgodnie z art. 12 dyrektywy 96/82/EC,
- w art. 73 ust. 6 – określono organy, które, w przypadku niezachowania bezpiecznej odległości, są uprawnione do wydawania decyzji nakładających obowiązek, indywidualnie uzgodnionych z istniejącym zakładem, rozwiązań technicznych pozwalających na ograniczenia zasięgu zagrożenia,

- w art. 360 – uzupełniono katalog decyzji, za których niewykonanie grozi odpowiedzialność karna, o decyzje wydane na podstawie art. 373 Poś,
- art. 373 – uzupełniono o regulację odnoszącą się do nowych zakładów, przez wprowadzenie decyzji wstrzymującej uruchomienie albo użytkowanie instalacji.

W projekcie nowelizacji Poś w art. 419 dodano nowy przepis, zgodnie z którym decyzja wojewody stwierdzająca nieważność uchwały rady nadzorczej wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest ostateczna.

Przepisy art. 419 Poś regulują problematykę nadzoru nad działalnością Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (przez ministra właściwego do spraw środowiska) oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (przez właściwych wojewodów).

Minister Środowiska sprawuje nadzór wyłącznie nad Narodowym Funduszem. Jednym z elementów tego nadzoru jest kontrola uchwał Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu. W przypadku stwierdzenia sprzeczności uchwał Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu z prawem, minister właściwy do spraw środowiska orzeka, w drodze decyzji, o jej nieważności w całości lub w części. Natomiast w przypadku uchwał, podejmowanych przez rady nadzorcze wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, ustawodawca, zgodnie z art. 419 Poś, przyjął, że organem nadzoru nad uchwałami rad nadzorczych wojewódzkich funduszy jest wojewoda. Zatem w świetle przepisów Poś minister właściwy do spraw środowiska nie posiada żadnych prerogatyw nadzorczych w stosunku do uchwał wydawanych przez rady nadzorcze wojewódzkich funduszy. Poś nie przewiduje organu właściwego do rozstrzygnięcia w II instancji odwołań od decyzji wydanych przez wojewodów na podstawie art. 419 ust. 3 ustawy w związku z ust. 6, to znaczy, że art. 419 nie przewiduje dla strony (wojewódzkich funduszy) żadnego środka zaskarżenia na wydaną przez wojewodę decyzję.

Zatem w świetle obowiązujących przepisów przyjęto, że właściwym do rozpatrzenia odwołania (przybierającego charakter skargi) od decyzji wojewody stwierdzającej nieważność uchwały jest wojewódzki sąd administracyjny.

Mając jednak na uwadze wątpliwości, które pojawiają się na tle stosowania tych przepisów w projekcie nowelizacji Poś zaproponowano przepis, w myśl którego decyzja wojewody stwierdzająca nieważność uchwały jest ostateczna. Należy dodać, że zgodnie z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 52 § 1 i 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi właściwym do rozpatrzenia skargi na decyzje wojewody będą w dalszym ciągu wojewódzkie sądy administracyjne.

W ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska:

- w art. 25b na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska nałożono obowiązek opracowywania raportu o stanie środowiska,
- w art. 29 wprowadzono przepis, dotyczący prowadzenia przez Inspekcję Ochrony Środowiska rejestru zakładów, których działalność może być przyczyną wystąpienia poważnych awarii, uwzględniając postanowienia aneksu VI dyrektywy 96/82/EC,
- doprecyzowano art. 31, dotyczący dokonywania przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska systematycznych kontroli zgodnie z zasadami dyrektywy 96/82/EC.

W ustawie o stanie klęski żywiołowej, w art. 12, uwzględniono postanowienia dyrektywy 96/82/EC, dotyczące wykorzystania w planowaniu reagowania kryzysowego zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych.

Proponowane zmiany ustawowe stworzą podstawy do pełnej realizacji zadań w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom zgodnie z dyrektywą 96/82/EC, porządkują kompetencje i obowiązki stron, stanowiąc o wypełnieniu obowiązków krajów członkowskich Unii.

W ustawie o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw wprowadzono dwie zmiany.

Pierwsza z nich ma na celu ustalenie, że organem właściwym w sprawach umorzenia, rozłożenia na raty i odroczenia płatności opłat za korzystanie ze środowiska jest marszałek województwa.

Druga natomiast uchyla przepis stanowiący, że w przypadku gdy w terminie do końca 2005 r. prowadzący instalację, posiadający decyzję o ustanowieniu strefy

ochronnej wydaną na podstawie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska, nie ograniczy szkodliwego oddziaływania na środowisko do terenu, do którego posiada tytuł prawny, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma działalność powodującą szkodliwe oddziaływanie na środowisko. Przepis ten został przeniesiony do ustawy wprowadzającej z ustawy nowelizującej ustawę o ochronie i kształtowaniu środowiska z 1997 r. W stanie prawnym obowiązującym w czasie, kiedy był tworzony przepis, nie było sankcji w stosunku do zakładów powodujących przekroczenia poza własnym terenem. W obecnym stanie prawnym, eksploatacja instalacji powodująca emisję, wymaga pozwolenia. Jeżeli prowadzący instalację oddziałuje ponadnormatywnie poza teren, do którego posiada tytuł prawny, podlega on odpowiednim sankcjom określonym w Poś, takim jak odmowa wydania pozwolenia na emisję, co w rezultacie może spowodować wstrzymanie działalności zakładu. Dlatego też, przepis nakazujący wstrzymanie działalności po wygaśnięciu strefy ochronnej jest zbędny w świetle obowiązujących przepisów prawnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Zmiany wprowadzane niniejszą ustawą będą dotyczyć:

- obowiązków podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, a więc organów administracji publicznej oraz innych organów władzy publicznej, a także ich organów doradczych i pomocniczych będących w posiadaniu lub uprawnionych do żądania tych informacji – organów administracji w rozumieniu art. 3 pkt 14 Poś oraz podmiotów gromadzących informacje o środowisku i jego ochronie w imieniu tych organów,
- praw nieograniczonego kręgu podmiotów – wszystkich uprawnionych do żądania informacji o środowisku i jego ochronie,
- zmiana ustawy w części dotyczącej przeciwdziałania poważnym awariom dotyczy ministrów właściwych do spraw: transportu, gospodarki, spraw wewnętrznych, środowiska, wojewodów oraz podlegających im lub nadzorowanych jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, Inspekcji Ochrony Środowiska, a także podmiotów gospodarczych – potencjalnych sprawców poważnych awarii.

2. Konsultacje

Projekt ustawy został skierowany do:

1. Wojewodów i marszałków województw,
2. Głównego Inspektora Sanitarnego,
3. NFOŚiGW,
4. Dyrektora Generalnego PGL Lasy Państwowe,
5. Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
6. Państwowej Rady Ochrony Środowiska,
7. Państwowej Rady Ochrony Przyrody,
8. Ligi Ochrony Przyrody,

9. Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
10. OPZZ,
11. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
12. Konfederacji Pracodawców Polskich,
13. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych,
14. Krajowej Izby Gospodarczej,
15. Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
16. Instytutu Ochrony Środowiska,
17. Instytutu Badawczego Leśnictwa,
18. Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej,
19. Instytutu na Rzecz Ekorozwoju,
20. Polskiego Klubu Ekologicznego,
21. Biura Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
22. Polskiej Zielonej Sieci,
23. Centrum Prawa Ekologicznego,
24. Państwowego Instytutu Geologicznego,
25. Krajowej Rady Gospodarki Wodnej,
26. Klubu Radnych „Nasz Jaktorów”,
27. Polskiej Izby Paliw Płynnych,
28. Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego.

Ponadto projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska.

Po analizie opinii, nadesłanych w ramach konsultacji społecznych, wprowadzono przepis o udostępnianiu raportów dotyczących realizacji przepisów z zakresu ochrony środowiska oraz informacji zbiorczych marszałków województw dotyczących sprawozdawczości z zakresu ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. W projekcie uwzględniono także uwagę wojewodów o niepobieraniu opłat za udostępnianie informacji, jeżeli wniosek został złożony przez organ administracji. Wprowadzono również przepis, aby organ administracji udostępniał takie informacje, które nie znajdują się w jego posiadaniu, ale do których żądania od innych podmiotów ma prawo.

Nie uwzględniono opinii wyrażającej obawy o wzrost nakładów na tworzenie elektronicznych form przekazu informacji. Obowiązek umieszczania w Internecie różnego rodzaju wykazów i rejestrów prowadzonych przez organy wynika z ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ustawa ta nakazuje, aby organy umieszczały na podmiotowych stronach BIP, między innymi informacje o prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych. Analogiczny obowiązek przewiduje też ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Celowe jest zatem włączenie systemu publicznie dostępnych wykazów danych w strukturę BIP, który każdy organ administracji ma obowiązek prowadzić na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

3. Wpływ na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Proponowana regulacja nie będzie miała wpływu na dochody budżetu.

Proponowane zmiany dotyczące opłat za udostępnianie informacji o środowisku stanowią jedynie wskazówkę co do momentu pobierania opłaty, a nie jej wysokości.

Proponowana regulacja poszerza krąg podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji o środowisku. Podmioty te jednak były już dotychczas obowiązane do udostępniania informacji publicznej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W związku z tym, że większość informacji o środowisku i jego ochronie stanowi jednocześnie informację publiczną, zakres obowiązków „nowych” podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji znacznie nie poszerzy się. Podmioty te nie będą obowiązane do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów danych o dokumentach (mogą posiadać informacje inne niż te, które trzeba uwzględniać w wykazach). W związku z tym ich wydatki nie ulegną zwiększeniu.

W projekcie regulacji przewiduje się poszerzenie obowiązku elektronicznego udostępniania informacji przez umieszczanie ich na stronach internetowych.

Mogłoby to spowodować zwiększenie wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie jednak proponuje się włączenie rozpowszechnianych elektronicznie informacji (w tym obowiązkowych już obecnie baz danych z art. 30 Poś rozpowszechnianych przez Internet) w system BIP, który poszczególne organy i tak są obowiązane prowadzić na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zintegrowanie narzędzi rozpowszechniania informacji o środowisku z BIP spowoduje oszczędności w wydatkach na prowadzenie obu typów baz danych (tylko BIP zamiast dwóch lub kilku równoległe prowadzonych baz).

Pozostałe proponowane zmiany nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu ani sektora publicznego – nie nakładają one nowych obowiązków, a jedynie zmieniają sposób wykonywania istniejących.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Spośród zaproponowanych zmian konkurencyjności gospodarki dotyczyć może jedynie przepis określający w jaki sposób ochrona danych handlowych i technologicznych może wpłynąć na odmowę udostępnienia informacji. Możliwość stosowania tego wyjątku, zgodnie z wymaganiami dyrektywy 2003/4/WE, została w proponowanej regulacji nieco ograniczona w stosunku do stanu obecnego. Zmiana ta nie będzie jednak miała wpływu na konkurencyjność (nie spowoduje zmian w tym zakresie).

Pozostałe przepisy niniejszej regulacji nie mają związku z konkurencyjnością gospodarki i nie będą miały na nią wpływu.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zaproponowane zmiany nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy. Z uwagi na zwiększenie zakresu obowiązków związanych z elektronicznym udostępnianiem informacji mogą one spowodować zwiększenie zapotrzebowania na zatrudnienie specjalistów z dziedziny informatyki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Przepisy niniejszej regulacji nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe stawki opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie;
- 2) sposób naliczania opłat;
- 3) sposób uiszczania opłat.

§ 2. 1. Opłata za wyszukiwanie informacji wynosi 5 zł, jeżeli wymaga wyszukania do dziesięciu dokumentów.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, ulega zwiększeniu o 0,50 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukania więcej niż dziesięciu dokumentów.

§ 3. 1. Opłaty za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4) wynoszą:

- 1) 0,30 zł za stronę kopii czarno-białej;
- 2) 3 zł za stronę kopii kolorowej.

2. Za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie:

- 1) 297 mm x 420 mm (A3) nalicza się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 2;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 134, poz. 1438).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392., Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 11458 i 1462 i Nr 180, poz. 1495.

- 2) 420 mm x 594 mm (A2) nalicza się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 4;
 - 3) 594 mm x 841 mm (A 1) nalicza się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 8;
 - 4) 841 mm x 1.189 mm (AO) nalicza się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 16.
3. Za sporządzanie kopii dokumentów lub danych dla celów nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej nalicza się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 0,5.

§ 4. Za przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku o udostępnienie nalicza się opłatę w wysokości nie większej niż – 1,50 zł za każdy nośnik.

§ 5. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową nalicza się opłatę w wysokości podanej w obowiązującym cenniku usług pocztowych „Poczty Polskiej” za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej, zwiększoną o:

- 1) nie więcej niż 2 zł – w przypadku kopii dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
- 2) nie więcej niż 5 zł – w przypadku kopii dokumentów lub danych na nośniku elektronicznym dostarczonym przez wnioskodawcę.

§ 6. Opłatę, o której mowa w § 2-4, uiszcza się po jej ustaleniu, przez wpłatę do kasy lub na rachunek bankowy właściwego organu administracji, w przypadku zaś opłaty, o której mowa w § 5, przy odbiorze przesyłki.

§ 7. Przesłanie kopii dokumentów lub danych następuje po przedstawieniu przez wnioskodawcę dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w § 2-4.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat (Dz. U. Nr 50, poz. 435).

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat reguluje wysokość opłat pobieranych za wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów lub danych, przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku o udostępnienie oraz ich przesyłanie, a także sposób uiszczania opłat. Rozporządzenie określa stawki opłat oraz współczynniki je różnicujące przez odniesienie do liczby stron wyszukiwanych i kopiowanych oraz przesyłanych pocztą.

Wydanie nowego rozporządzenia ma na celu uwzględnienie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej dotyczących kwestii udostępniania informacji w sposób lub w formie określonej we wniosku o udostępnienie. Dostosowanie do żądań wnioskodawcy w tym zakresie wymaga poniesienia przez organ kosztów, które powinny mieć odzwierciedlenie w opłatach za udostępnienie.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym, stawki ustalono w taki sposób, aby nie ograniczały dostępu do informacji i nie stanowiły nadmiernego obciążenia dla żądających informacji, a jednocześnie pozwalały na zredukowanie kosztów ponoszonych przez organy administracji w związku z obowiązkiem ich udostępniania.

Rozporządzenie jest zgodne z postanowieniami dyrektywy 2003/4/WE z 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG

Rozporządzenie nie powoduje kosztów dla budżetu państwa.

Ocena skutków regulacji

1. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

W rozporządzeniu wprowadzono dodatkową opłatę za przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku. Pozostałe opłaty nie zostały zmienione. Zaproponowana zmiana w stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia nie powinna w znaczący sposób wpłynąć na sektor publiczny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i sektora publicznego.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przyjęcie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Przyjęcie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Min.JP-250 /05/DP/ps

Warszawa, dnia 04.03.2005 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

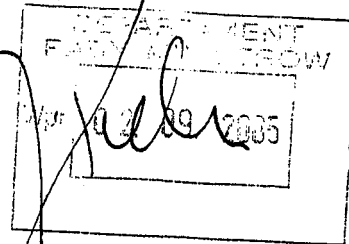
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-120-05), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Zasadniczym celem projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw jest dokonanie pełnej transpozycji postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE L 41 z dnia 14.02.2003 r.) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/105/WE z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. UE L 345 z dnia 31.12.2003 r.).
- II. Projekt ustawy w prawidłowy sposób transponuje przepisy prawa wspólnotowego.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedłożony projekt regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Tomasz Podgajniak
Minister Środowiska